

کتاب دانیال - شماره چهل و شش

استراحت و تجدید قوا

Jeff Pippenger

2024-01-10

او دانش را به چه کسی بیاموزد؟ و آموزه را به چه کسی بفهماند؟ به آنان که از شیر گرفته شده‌اند و از پستان‌ها جدا گردیده‌اند. زیرا باید فرمان بر فرمان، فرمان بر فرمان؛ سطر بر سطر، سطر بر سطر؛ این‌جا اندکی و آن‌جا اندکی باشد. زیرا با لب‌های لکنت‌دار و زبانی دیگر با این قوم سخن خواهد گفت. به آنان گفت: این است آرامشی که با آن می‌توانید خسته را آرام دهید؛ و این است تجدید نیرو؛ اما آنان نخواستند بشنوند. اما کلام خداوند برای ایشان شد: فرمان بر فرمان، فرمان بر فرمان؛ سطر بر سطر، سطر بر سطر؛ این‌جا اندکی و آن‌جا اندکی؛ تا بروند و به عقب بیفتند و بشکنند و به دام افتاده، گرفتار شوند. از این‌رو، ای مردان استهزاگر، که بر این قوم در اورشلیم حکم می‌رانید، کلام خداوند را بشنوید. زیرا گفته‌اید: با مرگ عهد بسته‌ایم و با هاویه به توافق رسیده‌ایم؛ چون تازیانه سیلاب‌گون بگذرد، به ما نخواهد رسید؛ زیرا دروغ را پناهگاه خود ساخته‌ایم و زیر کذب پنهان شده‌ایم. بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: اینک در صهیون سنگی برای بنیاد می‌نهم، سنگی آزموده، سنگ زاویه‌ای گران‌بها، بنیادی استوار؛ هر که ایمان آورد، نخواهد شتافت. و داد را چون ریسمان سنجش قرار می‌دهم و عدالت را چون شاقول؛ و تگرگ پناهگاه دروغ را خواهد رویید و آب‌ها مخفیگاه را فرا خواهد گرفت. و عهد شما با مرگ باطل خواهد شد و توافق شما با هاویه پایدار نخواهد ماند؛ و چون تازیانه سیلاب‌گون عبور کند، آنگاه زیر پای آن لگدمال خواهید شد. اشعیا ۲۸: ۹-۱۸

در سال ۱۸۶۳، مردان استهزاگر حاکم بر اورشلیم کار تدریجی پوشاندن جواهرات میلر و جایگزین کردن آن‌ها با سکه‌ها و جواهرات جعلی را آغاز کردند. با این کار، آنان «با مرگ عهد بستند»، «دروغ را پناهگاه خود ساختند» و «زیر باطل پنهان شدند». اما قرار بود با پیام روزهای آخر درباره «آرامش» و «تجدید نیرو» که پطرس در کتاب اعمال از آن سخن می‌گوید، آزموده شوند.

اما آنچه را که خدا از پیش به زبان همه پیامبران خود اعلام کرده بود، یعنی اینکه مسیح باید رنج بکشد، او آن را به همین‌گونه تحقق بخشیده است. پس توبه کنید و بازگردید تا گناهانتان محو شود و زمان‌های تازگی از حضور خداوند فرا رسد؛ و او عیسی مسیح را که پیشتر به شما بشارت داده شده بود، خواهد فرستاد؛ که آسمان باید او را نگاه دارد تا زمان بازگرداندن همه چیز، همان‌گونه که خدا از آغاز جهان به زبان همه پیامبران مقدس خود سخن گفته است. زیرا موسی به راستی به پدران گفت: «خداوند خدای شما از میان برادرانتان پیامبری مانند من برای شما برخواهد انگیخت؛ در هرچه به شما بگوید به او گوش فرا دهید.» و چنین خواهد شد که هر کسی که آن پیامبر را نشنود، از میان قوم نابود خواهد شد. بلی، و همه پیامبران از سموئیل و پس از او، همه آنان که سخن گفته‌اند، نیز از این روزها پیش‌گویی کرده‌اند. اعمال رسولان ۱۸: ۳-۲۴.

پطرس اعلام می‌کند که همه انبیا از زمان‌های تازگی و باران آخر سخن گفته‌اند، و اشعیا گروهی را معرفی می‌کند که آخرین زمان تازگی را که در پایان دآوری تحقیقی رخ می‌دهد - زمانی که گناه محو می‌شود و باران آخر می‌بارد - رد می‌کنند. در آن هنگام، بنا بر گفته پطرس، گروهی که اشعیا به آنان اشاره دارد و عهد مرگ بسته‌اند، «از میان قوم نابود خواهند شد». خواهر وایت نیز بارها به همین زمان آرامی و تازگی اشعیا پرداخته است.

آن فرشته‌ای که در اعلام پیام فرشته سوم هم صدا می‌شود، باید سراسر زمین را با جلال خود روشن سازد. در اینجا از کاری با دامنه‌ای جهانی و قدرتی بی‌سابقه پیشگویی شده است. جنبش ظهور سال‌های ۱۸۴۰ تا ۱۸۴۴ جلوه‌ای باشکوه از قدرت خدا بود؛ پیام فرشته نخست به هر ایستگاه میسیونری در جهان رسانده شد، و در برخی کشورها بزرگ‌ترین علاقه و شور دینی پدید آمد که از زمان اصلاح دینی قرن شانزدهم در هیچ سرزمینی دیده نشده بود؛ اما اینها نیز با جنبش نیرومندی که تحت آخرین هشدار فرشته سوم برخواهد خاست، پشت سر گذاشته خواهد شد.

این کار همانند کار روز پنتیکاست خواهد بود. چنان‌که "باران پیشین" در ریزش روح‌القدس در آغاز انجیل عطا شد تا بذر گرانبها بروید، همان‌گونه "باران پسین" نیز در پایان آن داده خواهد شد تا خرمن برسد. "آنگاه خواهیم شناخت، اگر در پی شناخت خداوند باشیم؛ برآمدن او همچون صبح مهیا است؛ و نزد ما خواهد آمد چون باران، همچون باران پسین و پیشین بر زمین." هوشع ۶:۳. "پس شاد باشید، ای فرزندان صهیون، و در خداوند خدای خود شادی کنید؛ زیرا برای شما باران پیشین را به موقع عطا کرده است، و برای شما باران را فرو خواهد فرستاد، باران پیشین و باران پسین." یوئیل ۲:۲۳. "در روزهای آخر، خدا می‌گوید: از روح خود بر همه بشر خواهم ریخت." و چنین خواهد شد که هر که نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت." اعمال رسولان ۲:۱۷، ۲۱.

کار بزرگ انجیل قرار نیست با جلوه‌ای از قدرت خدا کمتر از آنچه آغازش را مشخص ساخت، پایان پذیرد. پیشگویی‌هایی که در ریزش باران اول در آغاز انجیل تحقق یافتند، در پایان آن در باران آخر دوباره تحقق خواهند یافت. اینجاست «زمان‌های تازگی» که رسول پطرس چشم‌انتظارش بود، هنگامی که گفت: «پس توبه کنید و بازگشت نمایید تا گناهان شما محو گردد، تا زمان‌های تازگی از حضور خداوند فرا رسد؛ و او عیسی را خواهد فرستاد.» اعمال ۳:۱۹، ۲۰. نبرد عظیم، ۶۱۱.

آزمون بر پایه روش‌شناسی باران پسین است، چنان‌که به صورت «خط بر خط» نمایانده شده است. پیام آزمون توسط دیده‌بانانی رسانده می‌شود که از «زبانی دیگر» اند و به‌عنوان کسانی با «لب‌های لکنت‌دار» تصویر شده‌اند. پیام آزمون باران پسین توسط دیده‌بانانی ابلاغ خواهد شد که در روش‌شناسی پروتستانیسم مرتد و کاتولیسیسم آموزش ندیده‌اند؛ همان روشی که ادونتیسم در سراسر تاریخ سرکشی خود پذیرفته است.

زمان چندان دور نیست که آزمون به سراغ هر جان خواهد آمد. نشان وحش بر ما تحمیل خواهد شد. کسانی که قدم‌به‌قدم در برابر مطالبات دنیوی تسلیم شده و با رسوم جهان همسو گشته‌اند، تسلیم شدن در برابر قدرت‌های حاکم را - به‌جای آن‌که خود را در معرض استهزا، اهانت، تهدید به زندان و مرگ قرار دهند - کار دشواری نخواهند یافت. نبرد میان احکام خدا و احکام انسان‌هاست. در این هنگام طلا از ناخالصی در کلیسا جدا خواهد شد. دینداری راستین به‌روشنی از ظاهر و زرق‌وبرق آن متمایز خواهد شد. بسیاری از ستارگانی که به درخشششان اعجاب کرده‌ایم، آنگاه در تاریکی خاموش خواهند شد. گاه چون ابری بر باد خواهد رفت، حتی از جاهایی که تنها خرمن‌های گندم پربار می‌بینیم. همه کسانی که زیورهای مقدس را بر خود می‌نهند، اما به عدالت مسیح پوشیده نشده‌اند، در ننگ عریانی خویش ظاهر خواهند شد.

وقتی درختان بی‌ثمر به‌عنوان اشغال‌کنندگان بی‌هوده زمین قطع می‌شوند، وقتی انبوهی از برادران دروغین از حقیقی بازشناخته می‌شوند، آنگاه پنهانان آشکار خواهند شد و با فریادهای هوشیعا زیر پرچم مسیح صف خواهند کشید. آنان که ترسو و به خود بی‌اعتماد بوده‌اند، آشکارا برای مسیح و حقیقت او موضع خواهند گرفت. ضعیف‌ترین و دودل‌ترین کلیسا چون داوود خواهند بود—آماده برای عمل و جسارت. هرچه شب برای قوم خدا ژرف‌تر باشد، ستارگان درخشان‌تر خواهند بود. شیطان وفاداران را سخت آزار خواهد داد؛ اما به نام عیسی، آنان بیش از پیروزمندان از میدان بیرون خواهند آمد. آنگاه کلیسای مسیح «زیبا چون ماه، روشن چون آفتاب، و هراس‌انگیز چون لشکری با بیرق‌ها» پدیدار خواهد شد.

بذرهای حقیقت که به واسطه کوشش‌های بشارتی کاشته می‌شوند، آنگاه خواهد رُست و شکوفا خواهد شد و به ثمر خواهد نشست. جان‌هایی حقیقت را خواهند پذیرفت که رنج را تاب خواهند آورد و خدا را خواهند ستود که بتوانند برای عیسی رنج بکشند. «در جهان رنج خواهید داشت؛ اما دل قوی دارید؛ من بر جهان غالب شده‌ام.» آنگاه که تازیانه فراگیر از سراسر زمین بگذرد، آنگاه که بادزن خرمن‌گاه یهوه را پاک می‌کند، خدا مددگار قوم خویش خواهد بود. نشانه‌های پیروزی شیطان شاید بر فراز برافراشته شوند، اما ایمان پاکان و مقدسان مرعوب نخواهد شد.

ایلیا البشع را از شخم زدن برگرفت و ردای تقدیس خود را بر او افکند. دعوت به این کار بزرگ و جلیل به مردان علم و منزلت عرضه شده بود؛ اگر ایشان در نظر خود کوچک می‌بودند و به خداوند به‌تمامی اعتماد می‌کردند، او ایشان را گرامی می‌داشت تا حامل پرچم او شوند و آن را ظفرمندان تا پیروزی پیش ببرند. اما آنان از خدا جدا شدند، در برابر نفوذ جهان تسلیم شدند، و خداوند ایشان را رد کرد.

بسیاری علم را بزرگ داشته‌اند و خدای علم را از یاد برده‌اند. در پاک‌ترین روزگار کلیسا چنین نبود.

«خدا در روزگار ما کاری خواهد کرد که تنها اندکی انتظارش را دارند. او در میان ما کسانی را برمی‌انگیزد و سرافراز می‌سازد که بیشتر به واسطه مسح روح او تعلیم یافته‌اند تا به تربیت بیرونی مؤسسات علمی. این مؤسسات نباید تحقیر یا محکوم شوند؛ آنها از جانب خدا مقرر شده‌اند، اما فقط می‌توانند شایستگی‌های ظاهری را فراهم کنند. خدا آشکار خواهد ساخت که به آدمیان دانشمند خودبزرگ‌بین وابسته نیست.» گواهی‌ها، جلد ۵، صفحات ۸۱ و ۸۲.

«بلای طغیان‌کننده» نمادی از قانون یکشنبه است که در ساعت زلزله عظیم باب یازدهم مکاشفه آغاز می‌شود. این نمایانگر دوران آزمایش تدریجی قانون یکشنبه است.

"کشورهای خارجی از الگوی ایالات متحده پیروی خواهند کرد. هرچند او پیشگام است، اما همان بحران دامنگیر مردم ما در همه نقاط جهان خواهد شد." گواهی‌ها، جلد ۶، ۳۹۵.

درست پیش از قانون یکشنبه، سکه‌های جعلی خوابِ میلر روبیده و از پنجره به بیرون ریخته می‌شوند، همان‌گونه که ادونتیست‌های لائودیکیه‌ای از دهان خداوند قی می‌شوند. سپس کلیسا چون علمی برافراشته می‌شود، «زیبا چون ماه، تابان چون خورشید، و هولناک چون لشکری با علم‌ها». پیام اشعیا که از «زبانی دیگر» و «لب‌هایی لکنت‌دار» برمی‌خیزد، نمایانگر کسانی است که برپا و سرافراز می‌گردند و به مسح روح او تعلیم می‌یابند، نه به تربیت ظاهری مؤسسات علمی. مست‌های افرایم در آزمون «خط بر خط» مردود می‌شوند، زیرا حکمت دانایانشان از میان رفته است. نبوت نزد ایشان چون کتابی مهر و موم‌شده شده است.

تاریخی که به گفته پطرس همه انبیا از زمان سموئیل درباره آن سخن گفته‌اند، چندین نمونه از هلاکت ادونتیست‌هایی که پیام باران آخر را رد می‌کنند ارائه می‌دهد، اما مرگی که آنان در زمان قانون یکشنبه متحمل می‌شوند مرگ جسمانی نیست، بلکه مرگ روحانی‌ای است که با اذعان به واقعیت گم‌شده بودن برای ابد همراه است، چنان‌که باکره‌های نادان نمایانگر آن‌اند؛ همان‌ها که در کتاب عاموس به این واقعیت بیدار می‌شوند که گم شده‌اند.

اینک ایامی می‌آید، خداوندگار یهوه می‌گوید، که در زمین قحطی خواهیم فرستاد؛ نه قحطی نان و نه تشنگی آب، بلکه قحطی شنیدن کلام خداوند. و ایشان از دریا تا دریا، و از شمال تا مشرق، سرگردان خواهند شد؛ این سو و آن سو خواهند دوید تا کلام خداوند را بجویند، اما آن را نخواهند یافت. در آن روز، دوشیزگان زیبا و جوانان از تشنگی بی‌حال خواهند شد. آنان که به گناه سامره قسم می‌خورند و می‌گویند: «ای دان، خدای تو زنده است»؛ و «راه بئرشبع زنده است»؛ همانان فرو خواهند افتاد و دیگر هرگز برنخواهند خاست. عاموس ۸: ۱۱-۱۴

پس از اشاره به زمان قانون یکشنبه با نماد «تازیانه فراگیر»، اشعیا به ترس و اضطراب مداوم کسانی که با مرگ پیمان بسته‌اند می‌پردازد.

و عهد شما با مرگ باطل خواهد شد، و پیمان شما با دوزخ پایدار نخواهد ماند؛ هرگاه تازیانه سیل‌آسا عبور کند، آنگاه زیر پای آن لگدمال خواهید شد. از همان لحظه‌ای که روانه شود شما را خواهد گرفت؛ زیرا صبح به صبح، روز و شب، بر شما خواهد گذشت؛ و تنها درک خبرش رنج‌آور خواهد بود. اشعیا ۱۸:۲۸، ۱۹.

فهم افزایش دانشی که توسط گوهرهای میلر نمایانده شده است آنگاه در دسترس نخواهد بود، اما «فهم» گزارش بحران فزاینده قانون یکشنبه نشان خواهد داد که عهدشان با مرگ باطل گردیده است. آنان که «زیر دروغ» پنهان شده‌اند، آنگاه خواهند شناخت که «خداوند خدا» «در صهیون برای بنیاد، سنگی، سنگی آزموده، سنگ زاویه گران‌بها، بنیادی استوار» نهاده بود، اما بسیار دیر خواهد بود. دروغ‌هایی که آنان در سیر تاریخ زیر آن‌ها پنهان شده بودند آنگاه زدوده می‌شوند. بسیاری از آن دروغ‌های آشکار را می‌توان به سادگی در رؤیای رود اولای بازشناخت.

میلری‌ها، مطابق با برداشتشان از باب دوم کتاب دانیال، پادشاهی‌های باب هشتم دانیال را همان پادشاهی‌هایی دانستند که در باب هفتم به تصویر کشیده شده‌اند. تفاوت میان این دو باب در این است که باب هفتم جنبه‌های سیاسی پادشاهی‌ها را نشان می‌دهد و باب هشتم جنبه‌های دینی پادشاهی‌ها را. از این رو، باب هشتم دانیال با اصطلاحات مربوط به مقدس‌گاه توصیف شده است.

کتاب دانیال، باب هشتم، از نمادهای مقدس‌گاه برای نمایاندن پادشاهی‌ها استفاده می‌کند، اما هر نماد مقدس‌گاهی که در این باب به تصویر کشیده شده، آلوده است و بدین‌سان تمایزی میان دین حقیقی مسیح و دین دروغین شیطان نشان می‌دهد. قوچ حیوانی است که در مقدس‌گاه خدا به عنوان قربانی تقدیم می‌شد، اما هر قربانی مقدس‌گاه باید بی‌عیب می‌بود. قوچ باب هشتم شایستگی آن را نداشت که به عنوان قربانی در مقدس‌گاه خدا به کار رود، زیرا شاخ‌هایش یکسان نبودند.

آنگاه چشمان خود را بالا بردم و دیدم، و اینک، قوچی با دو شاخ در برابر نهر ایستاده بود؛ و آن دو شاخ بلند بودند؛ اما یکی از دیگری بلندتر بود، و آن که بلندتر بود، دیرتر رویید. دانیال ۸:۳.

قوچی که دو شاخش نامساوی باشد، به عنوان قربانی در معبد خدا پذیرفته نمی‌شد، اما این نماد از دین حقیقی خدا نیست، بلکه از دین جعلی شیطان، یعنی بت‌پرستی است. پادشاهی بعدی با بزى نمایندگی می‌شد که آن نیز از قربانی‌های معبد است، اما باز هم آن بز معیوب بود، زیرا شاخی میان چشمانش داشت و کمال تقارن لازم برای قربانی معبد را نداشت.

و هنگامی که در حال تأمل بودم، ناگاه بز نری از جانب مغرب بر فراز سراسر زمین می‌آمد و پا بر زمین نمی‌نهاد؛ و آن بز شاخی برجسته در میان چشمانش داشت. دانیال ۸:۵.

سرانجام شاخ بز شکسته شد و چهار شاخ از آن رویید، که این امر نیز آن را برای تقدیم به عنوان قربانی در معبد خدا نامقبول می‌کند.

پس بز نر بسیار بزرگ شد؛ و چون نیرومند شد، شاخ بزرگش شکسته شد؛ و به جای آن، چهار شاخ برجسته به سوی چهار باد آسمان روییدند. دانیال ۸:۸.

باب هشتم دانیال آغاز می‌شود بی‌آن‌که پادشاهی بابل با نمادی مورد اشاره قرار گیرد. بابل، نخستین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس، پیش‌تر بر اساس شهادت دو شاهد باب دوم و باب هفتم در کتاب مقدس تثبیت شده است؛ اما در باب هشتم، بابل عمداً پنهان می‌شود تا ویژگی نبوی این‌که نظام پاپی زخمی مهلك دریافت می‌کند که سرانجام شفا می‌یابد، برجسته گردد. در دوره‌ای از وارد آمدن

زخم مهلك تا هنگام شفا یافتن، نظام پاپی از نظر نبوی پنهان یا فراموش شده است. این پنهان سازی همچنین با از او گرفته شدن پادشاهی نبوکدنصر و سپس بازگردانده شدن آن نمایانده شد.

باب هشتم کتاب دانیال با نمادی مستقیم از پادشاهی دوم آغاز می شود: معرفی قوچی که نماینده پادشاهی مادی-پارسی است، و پس از آن بز فاسدی می آید که نماینده پادشاهی یونان است. سپس از یکی از چهار باد که چهار شاخ یونان به آن متلاشی شده بودند، دانیال شاخی کوچک می بیند که نماینده پادشاهی چهارم، یعنی روم، است. این شاخ کوچک هر دو مرحله روم را نمایندگی می کند که در چهار آیه بیان شده اند. روم بت پرست با شاخ کوچک در جنسیت مذکر بازنمایی شده است و روم پاپی با شاخ کوچک در جنسیت مؤنث.

و از یکی از آنها شاخی کوچک برآمد که بسیار بزرگ شد، به سوی جنوب و به سوی شرق و به سوی سرزمین دلپسند. و تا به سپاه آسمان بزرگ شد؛ و برخی از سپاه و از ستارگان را به زمین افکند و آنها را پایمال کرد. آری، خود را تا به رئیس سپاه بزرگ گردانید، و به دست او قربانی روزانه برداشته شد و جایگاه مقدس او فرو افکنده شد. و به سبب تعدی، لشکری بر ضد قربانی روزانه به او داده شد، و حقیقت را به زمین افکند؛ و عمل کرد و کامیاب شد. دانیال ۸:۹-۱۳.

شاخ کوچک روم که در آیه نهم وارد روایت می شود، به صورت مذکر نشان داده می شود، و سپس در آیه دهم، شاخ کوچک به صورت مؤنث نشان داده می شود، سپس در آیه یازدهم، شاخ کوچک به صورت مذکر نشان داده می شود، و آنگاه در آیه دوازدهم، شاخ کوچک بار دیگر به صورت مؤنث نشان داده می شود.

باب هشتم دانیال، پادشاهی نخست را پنهان می کند؛ سپس دو پادشاهی بعدی به صورت جانورانی از مقدسگاه که فاسد شده اند تصویر می شوند، و پادشاهی چهارم با شاخی نمایش داده می شود. این شاخ از نظر نبوی فاسد است، زیرا به صورت مرد، سپس زن، سپس مرد و آنگاه زن ظاهر می شود.

زن نباید آنچه متعلق به مرد است بپوشد، و مرد نیز نباید لباس زنانه بپوشد؛ زیرا هر که چنین کند نزد خداوند خدای تو مکروه است. تثبیه ۲۲:۵.

نمود مذکر «شاخ کوچک» روم بت پرست در آیات نهم و یازدهم دیده می شود، در حالی که نمود مؤنث «شاخ کوچک» روم پاپی در آیات دهم و دوازدهم آمده است. جنسیت «شاخ کوچک» با در نظر گرفتن واژگان دانیال در متن اصلی قابل تشخیص است؛ چیزی که میسر نمی توانست ببیند، زیرا او تنها از کنکوردانس کردن استفاده می کرد و کنکوردانس کردن هیچ اطلاعاتی درباره زبان اصلی ارائه نمی دهد. نوسان جنسیت های دستوری در این چهار آیه توسط مترجمان کتاب مقدس نسخه شاه جیمز تشخیص داده شده بود و آنان این جنسیت ها را در آن بخش حفظ کردند، اگر بدانید دنیال چه باید بگردید.

مترجمان تمایز میان «شاخ کوچک» مذکر و مؤنث آیات نه تا دوازده را تشخیص دادند و این تمایز را با واژه «it» نشان دادند. واژه «it» برای «شاخ کوچک» هنگامی به کار می رود که در صیغه مؤنث باشد. به دانیال، باب هشتم، آیه ده بنگرید:

و بزرگ شد تا به لشکر آسمان نیز رسید؛ و بعضی از لشکر و از ستارگان را به زمین افکند و آنها را پایمال کرد. دانیال ۸:۱۰

«عظیم شد» و «فرو افکند»، و بدین سان شاخ کوچک همان زن معرفی می شود. آیه دوازدهم می گوید:

و به سبب عصیان، سپاهی بر ضد قربانی دائمی به او داده شد، و راستی را به زمین افکند؛ و عمل کرد و کامیاب شد. دانیال ۸:۱۳.

در آیه دوازدهم، واژه «him» افزوده شده است و نمایانگر «شاخ کوچک» به درستی نیست، زیرا در آن آیه شاخ کوچک دو بار با «it» مشخص شده است و بدین سان نشانگر مؤنث است. مترجمان آشکارا تمایز جنسیتی دانیال را تشخیص داده بودند، اما از مقصود دانیال مطمئن نبودند و کوشیدند با افزودن واژه ایتالیک «him» شاخ کوچک را در آن آیه مذکر جلوه دهند، اما این امر از سخنان واقعی دانیال پشتیبانی نمی‌شود. سخنان او شاخ کوچک را مؤنث و «it» می‌شناسد؛ «it» (شاخ کوچک مؤنث) حقیقت را به زمین افکند و «it» (شاخ کوچک مؤنث) عمل کرد و کامیاب شد.

در آیه نهم، عبارت «شاخ کوچک» در جنس مذکر آمده و نمایانگر روم بت‌پرست است. این شاخ از یکی از «چهار باد»ی برخاست که امپراتوری یونان به آن‌ها تجزیه شده بود. در این آیه، مطابق تاریخ، روم بت‌پرست هنگام نشستن بر تخت زمین، سه منطقه جغرافیایی را فتح کرد.

و از یکی از آنها شاخی کوچک بیرون آمد که به‌غایت بزرگ شد، به سوی جنوب، و به سوی شرق، و به سوی سرزمین دلپسند. دانیال ۸:۹.

در آیه یازدهم (که یکی از میدان‌های اصلی مناقشه بر سر «daily» daily است)، شاخ کوچک به صورت «او»، «او را» و «مال او» نمایش داده شده است.

آری، او خود را تا حد سرور سپاه برکشید، و به دست او قربانی روزانه از میان برداشته شد و جایگاه مقدس او به زیر افکنده شد. دانیال ۸:۱۱.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

هر اصلی در کلام خدا جایگاه خود را دارد؛ هر واقعیتی نیز دلالت و تأثیر ویژه خود را دارد. و ساختار کامل، در طرح و اجرا، به آفریدگارش شهادت می‌دهد. چنین ساختاری را هیچ ذهنی جز ذهن نامتناهی نمی‌توانست تصور یا پدید آورد. تعلیم و تربیت، ۱۲۳.